

[Formanden.]

han ønsker skriftligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 68 af 28. februar 1950 om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.,

forslag til lov om børnetilskud og forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd

og mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidig forlængelse af forskellige forbrugsafgiftslove,

forslag til lov om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motor-køretøjer m. v.,

forslag til lov om en tillægsindkomstskat for skatteåret 1952—53 og

forslag til lov om udskrivning af en værne-skat for skatteåret 1952—53.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov nr. 68 af 28. februar 1950 om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.*

Parfumeafgiftsloven af 28. februar 1950, som ifølge bestemmelsen i § 22 skal forelægges rigsdagen til revision inden udgangen af marts måned 1952, betød en teknisk omlægning og forenkling af beskatningssystemet.

Efter den tidligere gældende lov opkrævedes afgiften enten hos fabrikant og importør eller hos grossisten. Afgiften beregnedes af detailprisen, og varerne blev forsynet med særlige prismærker, som angav detailværdien for varen. Berigtigelsen af afgiften skete ved, at hver enkelt faktura, der blev udstedt ved salg til detailhandelen, blev forsynet med særlige stempelmærker svarende til afgiften.

Dette system blev ved loven af 28. februar 1950 ændret således, at beskatningen nu alene sker hos fabrikant og importør, medens mellemanderne ikke længere har noget med afgiftens berigtigelse at gøre. Derved formindskedes antallet af afgiftspligtige virksomheder under toldvæsenets kontrol med ca. halvdelen, henved 700.

Opkrævningen af afgiften baseres nu

alene på prismærkerne, således at fabrikanter og importører afregner afgiften med statskassen efter deres forbrug af prismærker. Dette har medført en betydelig arbejdsbesparelse såvel for virksomhederne som for toldvæsenet.

Ordningen trådte i kraft 1. april 1950 og har fungeret tilfredsstillende. Der er derfor ikke foreslået nogen ændringer til loven udover, at bestemmelsen i § 22 om, at loven skal forelægges rigsdagen til revision, udgår. Det bemærkes, at der heller ikke fra branchens side foreligger ønske om ændring i loven.

Jeg skal tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om børnetilskud.*

Ved det foreliggende lovforslag er den børnetilskudsordning, der har været gældende for skatteårene 1950—51 og 1951—52, foreslået opretholdt for skatteåret 1952—53.

Børnetilskud er foreslået udredet som hidtil til personer, hvis skattepligtige indkomst er under 20 000 kr., og satserne for børnetilskuddene er efter forslaget de samme som for skatteårene 1950—51 og 1951—52. Udgiften hertil kan anslås til ca. 106 mill. kr.

Børnetilskudsordningen hviler på to hovedregler. Den ene går ud på, at retten til børnetilskud følger retten til børnefradrag, den anden, at børnetilskuddet så vidt muligt modregnes i den tilskudsberettigedes skattetilsvær for samme skatteår, medens overskydende beløb udbetales kontant. Når ordningen praktiseres af skattemyndighederne, må dens struktur formentlig også være således.

Børnetilskuddenes sammenkædning med skatteberegning og skattesværelse kan i visse tilfælde føre til uheldige resultater. Et forhold, der særlig har givet anledning til klage, kommer frem i forbindelse med separation og skilsmisse, idet det her ofte hænder, at moderen får forældremyndigheden over børn, som faderen har fået tillagt børnetilskud for. Det virker her meget stødende, at faderen kan få udbetalt børnetilskud for børn, som på udbetalingstidspunktet er kommet til moderen, og som hun har fået forældremyndigheden over. Dette forhold blev fremdraget under folketingsudvalgets behandling af loven om børnetilskud for 1951—52, og det blev aftalt, at spørgsmålet skulle undersøges nærmere.